

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Blasphemiae, apud Christianos, crimina sunt pœnis dignissima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Thren, 3. 22.

ties enim pestem, quoties subitanam mortem, quoties sibi inuicem diabolum raptozem, & cum temporali aeternam mortem optant? Si votis mortalium Deus annueret, si ad Diras eorum statim fulminaret, vix vllus jam hominum superesset. *Misericordia Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.* Clementia igitur illius laudanda est etiam ab ijs, qui inter medios hostes versantur. Nam dum armis castigat, mitioribus purgat meritos atrociora. Multi hæc fatentur, plurimi agnoscunt, nemo est qui ignoret; cur igitur, quando acerbior provinciam aliquam casus, aut tristior clades affligit, vel atterit, in maledicta, blasphemias, conuitia erumpunt? cur militi, Ducibus, Principibus, hostibus, amicis omnibus dira imprecantur? cur omnes optant e natura rerum eliminatos? ut non iam regna in terris, aut Republica Christiana, sed vestibula Inferorum esse videantur? Omnibus malorum causis irascuntur, præterquam veris, hoc est, vitijs, & sibi ipsis.

VI.

Alia vitia etiam alibi sunt magna, blasphemiae autem, apud Christianos, maxima. Quippe hoc malum Christianis, & verum Deum agnoscantibus magis imputatur, immo proprium est. Maledicere enim idolis, & demonibus malis non grande malum: interdum pietas censetur. Si quis apud Hebraeos, florente illa Rep. & Ecclesia, vel unicam blasphemiae vocem protulisset, sine remissione supplicium erat lapidatio, atrox, & diuturnum mortis tormentum. Quid igitur queri potest Christianus, si damna patitur? si exactioibus attenuatur? si opes prædo diripit? si tenui victu degere cogitur? si carcer spoliatum manet, aut exilium? Nondum toto corpore tuber, nec vulnus est: nondum monte lapidum tegitur; & hoc tamen jure supplicium irrogari potuit. Si igitur remedium malis quaerimus, blasphemantes, imprecantes, maledicentes, legum poenis coercendi sunt, ne in medio dolore & lachrymis diuinam iram provocantes plagas nostras exasperemus. Non negligenda cetera remedia, sed hoc imprimis curandum est vitium, quod supplicio suo crescit. Superbia verberibus detumescit: libidines cetera cladibus oppressa mitescunt: ira, clamor, maledicta, blasphemiae, dirae aduersus augentur; nam ex illis oriuntur; & cum patientia deest, in Dei hominumque contumeliâ erumpunt.

& re.

& velut oleo caminum tribulationis accendunt. Dignus est plagis multis, qui alijs multas imprecatus est. Immo dignus est pati omnia, quæ proximum pati voluit. Hic suam quisque conscientiam conveniat, & si iuste iudicavit, causas & eorum, quæ patitur, & innumerabilium suppliciorum inuenit; neque jam amplius Deum, sed semetipsum accusabit.

C A P V T LXV.

Expositio presentis Ecclesiarum status, ex D. Basilio Casarea Cappadociae Archiepiscopo, re & nomine Magno.

Itulum S. Baslij seruavi, quia satis etiam nostro sæculo congruit. Rem autem ipsam huc apponendam censi, ut appareret, non nos solos tempestate iactari, sed alios quoque olim similes procellas sustinuisse: quod, ut pro exemplo est, ita etiam pro solatio esse potest. Multi enim tempora nostra traducunt, tamquam nimis iniqua, infelicia, calamitosa; quia non considerant vetera vitij deformia, bellis cruenta, elutionibus, siccitatibus, morbis horrida. Hinc clades publicas Ecclesie alij mirantur; aduersis alij nimium dolent; qui scilicet male comparatos habent animos; qui, ut vulgus hominum plerumque solet, sui temporis calamitates maximas esse arbitrantur; non quod ita sit, sed quia sentiuntur acri dolore: illæ prisca autem iucunda curiositate leguntur. Itaque qui in lege Domini non meditantur, qui in charitate radicati non sunt, qui iustitiam Dei perspectam non habent, cladibus publicis & priuatis irascuntur, Deum hominesque accusant. At quorum animos caelestis magister Spiritus Dei instruxit, non mirantur, quasi insolitum, cuius causa sit in abdito, cum in hæc mala conditos homines norint, cum primordio Mundi numquam defuisse meminerint; cum socios ut culparum, ita etiam pœnarum præcessisse viderint; neque dolent, quia virtutis exercitium agnoscunt. Immo Numini non succensendum, sed gratias agendas profitentur, quia beneuolentiam paternam in flagellatione suspiciunt; persecutionem & dolores, non pacem & voluptates promitti sibi audierunt, cum Christo nomen, corpus, animam dederunt. Audiamus ergo S. Basilium, & presentis Ecclesiarum status expositionem ex illo intelligamus. Ita enim scribit;

I.

Cui